KLANKBORD
Protestants Informatieblad Uden-Veghel
(sep-okt 2016, 46e jaargang, nummer 6)

EERSTVOLGENDE VERSCHIJNINGSDATUM: 05 november
KOPIJ INLEVEREN VOOR 21 oktober
E-mail adres: kopij_klankbord@hotmail.com
voor kopijadressen: zie laatste pagina

KERKDIENSTEN IN UDEN

zo. 25 sep: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart (Startzondag)
zo. 02 okt: 10.00 u. dienst in Veghel (Ontmoeting)
zo. 09 okt: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart
zo. 16 okt: 10.00 u. dienst in Veghel (Ontmoeting)
zo. 23 okt: 10:00 u ds. Luijk
zo. 30 okt: 10.00 u. dienst in Veghel (Ontmoeting)
zo. 06 nov: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart (HA lopend)

KERKDIENSTEN IN VEGHEL

zo. 25 sep: 10.00 u. Startzondag, dienst in Uden
zo. 02 okt: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart
zo. 09 okt: 10.00 u. dienst in Uden
zo. 16 okt: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart
zo. 23 okt: 10.00 u. dienst in Uden
zo. 30 okt: 10:00 u ds. W. van Seventer, Sint Oedenrode
zo. 06 nov: 10.00 u. dienst in Uden

Van de redactie ……

De vakantie periode zit er weer op. De kinderen gaan gelukkig(?) weer naar school. Het eerste Klankbord na de zomer is weer een feit. Het weer buiten geeft mij het gevoel dat dit toch nog een zomer nummer is. De herfst lijkt nog ver weg.

In dit nummer schrijft onze dominee over zijn vakantie in Duitsland en is er een korte terugblik op de afgelopen 25 jaar van ‘De Schakel’.

Natuurlijk ook de bijdrage voor onze jeugd en graag ook uw aandacht voor een oproep voor nieuwe telefonisten (m/v) voor de Hulpdienst Diakonie.

Ondergetekende neemt u mee langs het kerpad van zijn jeugd.

Veel leesplezier.

Namens de redactie,

Bram van der Vijver

adres: Schepenhoek 157
tel.: 0413 -261488

Mededelingen
ds. Dick van der Vaart

Adres: Hoofdstraat 53
tel.: 0413 - 351559

Das Nagelkreuz von Coventry

Den Hass, der Rasse von Rasse trennt,
Volk von Volk, Klasse von Klasse:
Vater vergib!
Das Streben der Menschen und Völker
zu besitzen, was nicht ihr eigen ist:
Vater vergib!
Die Besitzgier, die die Arbeit der Menschen
ausnutzt und die Erde verwüstet:
Vater vergib !
Unseren Neid auf das
Wohlergehen und Glück der Anderen:
Vater vergib!
Unsere mangelnde Teilnahme an der Not der
Gefangenen, Heimatlose und Flüchtlinge:
Vater vergib!
Die Entwürdigung von Frauen, Männern und
Kindern durch sexuellen Misbrauch:
Vater vergib!
Den Hochmut, der uns verleitet, auf uns selbst
zu vertrauen und nicht auf Gott:
Vater vergib!

(Het nagelkruis van Coventry. De haat die ras van ras, volk van volk, klasse van klasse scheidt. Vader vergeef! Het streven van mensen en volken om te bezitten wat hen niet toebehoort. Vader vergeef! De hebzucht die de arbeid van mensen uitbuit en de aarde verwoest. Vader vergeef! Onze afgunst op de welvaart en het geluk van anderen. Vader vergeef! Ons tekortschieten in meeleven met de nood van gevangenen, daklozen en vluchtelingen. Vader vergeef! De ontering van vrouwen, mannen en kinderen door seksueel misbruik. Vader vergeef! De hoogmoed die ons verleidt om te vertrouwen op onszelf en niet op God: Vader vergeef!)

In mijn vakantie bezocht ik met mijn gezin o.a. Berlijn. Het bovenstaande gedicht las ik in de Gedächtniskirche. Deze kerk werd in de Tweede Wereldoorlog gebombardeerd door de Geallieerden. Kerk en toren werden zwaar beschadigd. Als blijvende herinnering werd besloten de kerktoren niet te restaureren maar in beschadigde staat als monument te laten dienen. Een muur die ingestort was, werd opnieuw opgetrokken met diepblauwe glazen stenen die de kerk van binnen hemelsblauw doet oplichten. Voor deze glazen muur hangt, hoog, een meer dan levensgroot gouden Christusbeeld, de handen zegenend uitgestrekt. Wanneer je plaatsneemt in de kerk en het geheel op je laat inwerken is het na enige tijd alsof het licht van God vanuit de hemel door het beeld op je valt. Je voelt dat je gezegend wordt.
In een ander deel van de kerk staat het nagelkruis uit Coventry. De kathedraal in deze Engelse plaats werd in WOII door Duitse bommenwerpers zwaar beschadigd. In de puinhopen vond men middeleeuwse spijkers waarvan men een kruis vervaardigde. Toen de Gedächtniskirche in Berlijn geopend werd schonk het kerkbestuur van de kathedraal van Coventry dit nagelkruis als teken van verzoening. Een onroerend gebaar!

Het bovenstaand gebed hoort bij het kruis. Iedere vrijdagmiddag om half twee wordt er bij dit kruis een korte gebedsdienst gehouden.
In Berlijn bezochten we ook de Reichstag (symbool van de eenheid van de Bundes Republik), de Bundesrat (het Duitse parlementsgebouw) en de Kanzelarei (het kantoor van Bundeskanzler Angela Merkel). Drie imposante gebouwen. Wat me ontroerde was dat in de directe nabijheid van deze zetels van de macht in Duitsland zich drie herdenkingsmonumenten bevinden: het Holocaust monument (de bekende grote zwarte stenen) die herinneren aan de moord op de Joden, het monument ter herinnering aan de vermoorde Roma en Sinti (een grote ronde steen waarover een laagje water stroomt) en het monument dat herinnert aan de moord op homo's, lesbiennes, transgenders en biseksuelen (een kubus met daarin een filmpje waarin een man een man een kus geeft.) De verwerking van de Nazi-verschrikkingen werd en wordt tot op de dag van vandaag heel serieus genomen.
Bij het hoofdstation zagen we een tentoonstelling van wel dertig grote stalen en bronzen beelden van wolven die ieder een andere gemene uitdrukking op hun gezicht hadden. De kunstenaars verzetten zich tegen de vreemdelingenhaat die ook in Duitsland onder sommige bevolkingsgroepen aanwezig is. Ze waarschuwen: laat de wolven niet weer aan de macht komen.

Startzondag
Op 25 september is startzondag. We vieren een Ontmoetingsdienst in de kerk in Uden. We volgen de gewone liturgie maar op de plaats van de preek is er gelegenheid voor gedachtenwisseling. We zitten niet in rijen, maar rond tafels en drinken zowel voor als na de dienst een kop koffie of thee.

Vorming en toerusting
Bij dit Klankbord ontvangt u het programmaboekje van de kerkgroep V&T met daarin het programma voor het komende seizoen. We hopen dat de geplande activiteiten u zullen aanspreken. Geeft u s.v.p. tijdig op wanneer u aan één of meerdere activiteiten wilt meedoen.

Vriendelijke groet,

Ds. Dick van der Vaart

Ingezonden

Het Brabants Dagblad heeft een leuke, kleine rubriek met de titel "Gehoord". Het zijn stukjes van lezers die iets hebben gehoord van mensen of kinderen vlakbij. Bijvoorbeeld in de wachtruimte van een arts, bij een bushalte of waar dan ook.
Een van de laatste ging over een moeder die met twee kinderen in een vliegtuig zat. Er was een jochie bij van een jaar of acht. Hij zat bij het raam. En hij was niet te verleiden iets anders te doen dan naar buiten te kijken. Als de moeder vraagt wat hij zo mooi vindt boven de wolken, zegt hij: "Mam, stil nou. Ik ben aan het kijken of ik Jezus ergens zie."

Dit wil ik graag met u delen.

Aad Begemann.

Hulpdienst Diakonie zoekt telefonisten.

De Hulpdienst Diakonie Veghel bestaat al meer dan 25 jaar. Mensen die hulp nodig hebben kunnen dit aanvragen. De Hulpdienst kan op bijna alle vragen inspringen of helpen de juiste mensen of instanties te vinden. In brochures staat aangegeven hoe en waarvoor de Diakonie bereikbaar is. Hulp kan geboden worden voor: vervoer, klus-tuinonderhoud, caritas voor financiële ondersteuning, boodschappen, bezoek en gewoon een praatje.
De Hulpdienst is er voor iedereen wonend in Veghel en de kerkdorpen. Ook voor alle geloven: Katholiek, Protestant, Islamitisch en niet-gelovig!
Een centrale functie hierin heeft de telefoongroep. Dit zijn 24 telefonisten die eens in de twee weken ‘s-morgens (van 9.00 tot 11.00 uur) of ’s-avonds (van 19.00 tot 22.00 uur) bereikbaar zijn en de hulpvraag doorgeven. Voor deze dienst blijven de telefonisten gewoon thuis. Indien een telefoniste een keer verhinderd is, kan er onderling geruild worden.
Het centrale nummer van de Diakonie wordt tijdens de geplande uren doorgeschakeld naar de telefoon van de telefonist(e). Deze ontvangt de gesprekken op de eigen telefoon. Iedere telefonist(e) krijgt een telefoonmap met uitleg hoe de dienst werkt en aan wie hij/zij de vragen kan doorgeven. De aanvraag wordt genoteerd op het dagboekformulier. Dan zoekt hij/zij in de telefoonmap naar passende hulp. Dan belt de telefonist(e) terug naar de hulpvrager en geeft door wie er met hem/haar contact opneemt om te helpen.
Op dit moment is de dienst vol bezet; een groep van 24 telefonisten. Maar verschillende hebben aangegeven te willen stoppen om leeftijds- of gezondheidsredenen.
Drie keer per jaar is er een bijeenkomst om elkaar te treffen, te leren kennen en ervaringen te bespreken.
Hebt u interesse neem dan contact op met:

Hanneke van Beusekom (voorzitter) tel. 0413-367197
Wim Koekkoek (coördinator) tel. 0413-365671

Van de Diaconie

Het Vakantiefonds: De opbrengst van het vakantiefonds is dit jaar €2245.-. Van dit geld worden mensen met een smalle beurs voorzien van wat extra geld om te besteden voor de vakanties of aanschaf van kleding. Ook wordt dit geld gebruikt voor wat extra’s voor de tijd rond Kerst en Nieuwjaar. Vergeleken met vorig jaar is de opbrengst deze keer beduidend hoger. In 2015 kreeg de diaconie in totaal €1545,= Toch een verschil van €700,-. Hartelijk dank voor de gulle gaven.
In het blad Diakonia staat het volgende gedicht wat wij u niet willen onthouden:

Wie alleen loopt

Wie alleen loopt
Raakt de weg kwijt.
Alleen uit de gemeenschap komt de wijsheid.
Een hand alleen kan geen touw om een bundel knopen.
Wie alleen loopt, raakt de weg kwijt.
Wie dan valt, heeft niemand om haar te helpen.
Wie dan schreeuwt, heeft niemand die haar hoort.
Wie alleen loopt, gaat gebukt onder haar last.
Niemand deelt haar vreugde, niemand haar verdriet.
Wie alleen loopt, raakt de weg kwijt.
ze heeft maar twee voeten,
ze heeft maar twee armen.
ze heeft maar twee ogen.
Maar in de gemeenschap
heeft ieder duizend handen,
heeft ieder duizend voeten,
loopt niemand ooit alleen.

Patrice Kayo uit Kameroen

Aaldrik Westera, Diaconie Protestantse Kerk Uden-Veghel

De Schakel bestaat 25 jaar!

Tot in 1990 maakten we in Veghel voor het kerkenwerk gebruik van het oude Jansen-De Wit gebouw, op de hoek van het Stadhuisplein, zoals dat nu heet.

Het inmiddels gesloopte gebouw van Jansen de Wit, waarin onze kerkgemeenschap kon vergaderen.

De kinderen moesten dan vanuit de kerk met jasjes aan in weer en wind naar dat gebouw worden gebracht voor de zondagsschool (zo heette dat toen). Aanvankelijk was de zondagsschool gehuisvest in "de Schakel", in de Molenstraat.

De naam "De Schakel" is al eerder gebruikt voor de 1e zondagsschool-locatie aan de Molenstraat.

-

Achter de kerk was slechts een kleine consistoriekamer, omringd door de begraafplaats, die zich uitstrekte tot naast het kerkpad.

In een brief deelde de gemeente Veghel ons mee dat het gebouw van Jansen-De Wit aan de sloophamer ten prooi zou vallen. Er zou op die plek een appartementencomplex met winkels (o.a. Blokker) moeten komen om Veghel wat meer stedelijke allure te geven.

De gemeente Veghel bood ons alternatieve vergaderruimte aan in de Meijerijgaarde, op de eerste verdieping, te bereiken via een betonnen trap en een galerij.

Dat aanbod leek niet erg geschikt voor de ouderen onder ons en zeker niet voor de kinderen.

Tijdens een kerkenraadsbijeenkomst werd er van gedachten gewisseld over een betere optie: een gebouw direct achter de kerk te plaatsen. Iedereen kon dan binnendoor en bovendien zouden we eigen faciliteiten krijgen, w.o. een keuken, een predikantskamer, diverse vergaderruimten en een fatsoenlijke toiletgroep.

De kerkenraad zag dat niet direct als haalbaar. De toenmalige burgemeester Ies Keijzer kende ik goed, en ik heb toen voorgesteld hem hierover te benaderen.

Kansloos; dacht de kerkenraad. Maar het is mij/ons toch redelijk snel gelukt om Keijzer (toevallig ook nog Protestants…) over te halen. Wel stond er een eis voor het wijzigen van het toenmalige bestemmingsplan: de graven moesten worden geruimd.

Bovendien stelde de gemeente als eis dat het steegje tussen de Hoofdstraat beter toegankelijk moest worden, dit met het oog op het toekomstige straatdeel Vlas en Graan (Aldi). Dat steegje heeft nog altijd geen officiële straatnaam, maar staat bekend als "het Schakelpad".

Het achterhalen van de eigenaars van de familiegraven en toestemming voor ruiming kostte natuurlijk enige tijd, maar uiteindelijk lukte dat ook weer zonder al te grote problemen.

In die periode lieten we architect v.d. Laan uit Den Bosch een plan maken, waarin een zodanige vorm (Bossche School) werd gezocht, dat het markante beeld van onze kerk in stand zou blijven.

Dat wilde ook Monumentenwacht, wiens toestemming eveneens vereist was.
Zo ontstond de bouwcommissie, die bestond uit Ger Bruggink (voorzitter), Kerkvoogd Piet van Dijk (financiën), Rien Wadners (secretaris), Jacques de Mooij (bouwkundige), en ondergetekende als PR-medewerker.
Na goedkeuring van de Gemeente voor het ingediende plan (er kwamen geen bezwaren binnen) liet ik een artist-impression maken van het nieuwe geheel en konden we de aannemerij benaderen voor prijzen en planning. De formule was: casco bouwen (kostenbesparing) en zelf afwerken. Bouwbedrijf v.d. Ven mocht het werk uitvoeren.
Wij, als kleine gemeente, hebben toen heel hard gewerkt; geschuurd, geschilderd, gepoetst en gebikt, keuken ingericht enz. In de zomer van 1991 werd De Schakel opgeleverd en gereedgemaakt voor gebruik. De rommelmarktcommissie stelde ook geld beschikbaar, naar ik meen te weten voor het meubilair.
Wat een geweldig leuke tijd was dat; interieurspecialist Frans Zwijgers plaatste belangeloos de keuken en iedereen die kon hielp mee. De heren Beijen (oud kerkenraadslid) en Stoker (toenmalige koster) legden de eerste steen, die zich bevindt aan de zijkant (Schakelpadzijde) en Burgemeester Ies Keijzer mocht uiteraard de officiële opening verrichten.
Vanaf dat moment ging de bouwcommissie over in de beheercommissie, die later weer werd toegevoegd aan de kerkrentmeesters.

Inmiddels bestaat de Schakel al 25 jaar en voldoet nog steeds.
Vergaderruimte, predikantskamer, huisdrukkerij, aanvullende ruimte bij bijzondere kerkdiensten, verhuur van de ruimtes aan derden, kookdiensten, lunches, koorrepetities, kindernevendienst, ouderen-middagen, enz.

Kortom: de Schakel heeft inmiddels 25 jaar dienst gedaan en dat willen we natuurlijk graag zo houden.

Een woord van dank past hier zeker voor de kosters en alle vrijwilligers, die al 25 jaar helpen de Schakel schoon te houden en daarnaast regelmatig onderhoud plegen!

Dick Boerefijn

Met dank aan Ger Bruggink voor het signaleren en Rien Wadners voor zijn input.

Kerkpad van mijn leven….psalm 450

Ik heb een foto van mijn vader voor zijn bloemenwinkeltje, net een sneeuwpop gemaakt, sportief gekleed in wintertrui en hoed op. Heel zijn leven lid van de kerk, het anker van zijn leven.
Mijn moeder werkte mee, die bracht de bestellingen weg door heel Rotterdam. Op vrijdag had ik een vaste klus. Ik moest dan de bloemen weg brengen naar de Bergsingelkerk en daarna een bloemstukje voor het kerkzaaltje in het Eudokia Ziekenhuis.

Kerken in de Bergsingel was een vast ritme in mijn jeugd. Regelmatig waren zowel mijn vader als mijn moeder ouderling/diaken en soms mocht ik dan naast ze zitten in het kerkenraadbankje. Toen ik een jaar of 13 was ging ik mijn moeder helpen met het rijden van ziekenhuisbedden in het Eudokia Ziekenhuis. Er was daar een kerkzaaltje, waar voor de dienst ziekenmensen met bed of rolstoel werden opgehaald van de verpleegafdelingen.
Dat was altijd een heel geregel. Maar ik leerde zo op jonge leeftijd omgaan met zieke mensen in allerlei gradaties, zonder dit vreemd of eng te vinden.

Maar goed, ik wilde carrière maken en toen mijn moeder ouderling werd in het Eudokia Ziekenhuis mocht ik het psalmbord klaarmaken. Een verantwoordelijke taak natuurlijk, die ik graag op mij nam.

Natuurlijk was er een dominee, doordeweeks ziekenhuispastor, zondagochtend prekend in het kerkzaaltje van Eudokia. Een bijzondere en aardige man; deze dominee wist waar hij het over had. (U moet dit zien in de context van de visie van een gereformeerde 12-jarige).

Op een goede zondag, bedden stonden recht in de zaal, bloemen stonden mooi en de kerkzaal was gezellig vol. De dominee klimt op zijn preekstoel en begint de dienst. Terwijl hij kijkt op het psalmbord

zie ik zijn mondhoeken omhoog krullen. Hij kijkt mij aan en zegt: ”Helaas is David niet verder gekomen dan 150 psalmen; gelukkig hebben wij de gezangen nog; we zingen daarom gezang 450”. Oei, ik had in plaats van gezang 450, psalm 450 ingevuld. Met een knipoog ging hij verder met de dienst.

Geloven in die tijd was voor mij niet moeilijk. Om mij heen ging iedereen naar de kerk, mijn ouders creëerden een stabiel gezin en tot mijn middelbare schooltijd was er geen reden tot twijfel en hoefde ik mij ook niet te verdedigen voor mijn levenswijze. Die tijd moest toen nog komen.

Achteraf een mooie, zorgeloze tijd……..

Bram van der Vijver

Corry Nicolay is PKN predikant kleurrijke communicatie
zie www.kerkblad.nl

Ashura

We hebben als moslim- en christenvrouwen gesproken over wat we herkennen en wat anders is bij ons eigen geloof. Daarna zet Carnu een grote pan op tafel. 'Verrassing, dit is Ashura om onze onderlinge eenheid vanuit onze verscheidenheid te vieren', zegt ze, met daarbij de woorden die bij Ashura horen:

'In de hoop dat je elkaar zult accepteren en samen genieten, zoals dat vele eeuwen geleden gebeurde'.

Volgens de moslimtraditie hebben de profeet Noach en zijn familie toen de grote vloedgolf zich terug begon te trekken dit gedaan. Ze verzamelden al het voedsel wat was overgebleven op de ark en maakten daarvan een heerlijke puddingsoep. 'Ashura' staat dan ook bekend als Noachs puddingsoep. Toen daarna op aarde de armoede kwam en iedereen alleen een beetje fruit of peulvruchten of andere etenswaar had en niemand echt iets te eten kon maken, brachten ze de beetjes voedsel bij elkaar en maakten Ashura.

Ter nagedachtenis aan de profeet Noach en als dankzegging aan God/Allah, hebben de moslims er een gewoonte van gemaakt deze puddingsoep op een bijzondere dag te maken en te delen met buren en vrienden. En Carnu had wel verwacht dat we met elkaar een bijzondere middag zouden hebben, daarom heeft ze vooraf Ashura gemaakt. Want voedsel delen biedt de gelegenheid om de eenheid van mensen op aarde te herbevestigen en de essentiële verhouding van mensen tot de ander te benadrukken, ongeacht sekse, achtergrond en geloof.

Carnu zegt met vrolijke ogen: 'Om deze goede traditie voort te zetten en de ervaring van liefde, vrede en meeleven te delen en uit te breiden, bied ik jullie Noach's puddingsoep aan. Eet smakelijk.'
En ze vertelt: 'Wanneer mensen vandaag de dag iets willen koken en niet genoeg etenswaren hebben, mengen ze verschillende soorten eten door elkaar waardoor ze toch genoeg hebben en eten hun Aschura'.

Turkse mensen hebben een speciale band met de profeet Noach, omdat de geschiedenis er rekening mee houdt dat de ark van Noach vroeger op de berg Arafat in het noordoosten van Turkije is vastgelopen.

Hallo allemaal,

Zijn jullie al weer klaar voor het nieuwe schooljaar, de kindernevendienst en de tienerkerk?
Op het moment dat ik dit schrijf hebben jullie nog een week vakantie voordat de scholen weer gaan beginnen.
Ook vanuit de kerk staan er nog leuke activiteiten op het programma.
In het weekend van 9,10 en 11 september is het SOW kamp. Op zondag 25 september is de startzondag.
Ik hoop dat we er met elkaar weer een mooi, gezellig en inspirerend jaar van gaan maken.

Verhalen over vroeger
Verhalen over vroeger, over mensen van toen, wat kun je daarvan leren, wat kun je daarmee doen?
Verhalen uit de bijbel, af en toe denk je: Hé, heb ik daarmee te maken? Wat moet ik daar nu mee?
Zijn het zomaar verhalen, is het zomaar een boek dat leuk is of spannend of juist niet?
Gewoon een keer verzonnen, heel knap gefantaseerd, vol leuke dingen en een boel verdriet.
Het zijn oude verhalen en ze gaan over toen,

maar weet je wat het wonderlijke is?
Wat die mensen beleefden en wat God voor

hen deed,
je merkt dat het nu nog precies zo is!
Daarom is de bijbel nu nog steeds het meest gelezen boek.

Gebedje:

Wij willen eerlijk zijn, maar we liegen.
Wij willen goede vrienden zijn, maar we schrikken terug voor een vriendendienst.
Wij willen met iedereen goede vrienden zijn, maar we maken ruzie voor een kleinigheid.
Wij willen persoonlijk zijn, maar laten ons beïnvloeden door de anderen.
We willen delen met wie minder heeft, maar het doet ons pijn iets van ons bezit af te staan.

Kindernevendienst:

Hoi allemaal,
Nu ik dit schrijf is het nog vakantie, maar als jullie dit lezen is de vakantie alweer voorbij. Ik hoop dat jullie een fijne vakantie gehad hebben met een heleboel leuke dingen, lekkere ijsjes en mooi weer.
In het weekend van 9 t/m 11 september is het SOW Kamp; dan is er geen kindernevendienst. We starten weer op 18 september. Tot dan!
Het duurt nog even, maar in de herfstvakantie (23 en 30 oktober) is er ook geen kindernevendienst.

Groetjes, Linda

Tienerkerk:

Door verschillende omstandigheden starten we dit seizoen iets later met de tienerkerk.
Noteer de volgende datums maar vast in je agenda: 9 oktober, 23 oktober, 6 november, 20 november, 4 december en 18 december.

Help, ik ben een tiener! ;-)

Het is soms zo moeilijk om te blijven geloven
in een wereld vol vrede, zonder egoïsme haat of geweld.
Het is soms zo moeilijk om te blijven geloven
dat wij als jonge mensen kunnen leven naar Uw beeld.
Stuur daarom Uw Geest, en maak ons zo sterk,
Dat wij durven getuigen over Jezus en zijn Kerk.
Met de kracht van Zijn Geest durven wij het aan,
niet bang voor de toekomst want wij staan niet alleen.
Met de kracht van Zijn Geest durven wij het aan
om dan tegen de stroom te leven naar Uw Naam.

Namens de kerkgroep Jeugd,

Ria de Ruiter